

เรื่อง : การป้องกันการทุจริต และการเปิดเผยบัญชีทรัพย์สิน
วิทยากร : ดร. ชาตรี ทองสารี
ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
หน่วยงานที่รับผิดชอบ : กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
(กพร.)
วันที่จัดกิจกรรม : วันที่ 8 มีนาคม 2562

.....

การป้องกันการทุจริต

ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน นับเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ กระบวนการแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้สัมฤทธิ์ผลอย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการที่จะป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการติดตาม ตรวจสอบ การทุจริตหรือประพฤติมิชอบในภาครัฐ โดยให้ความรู้กับภาคประชาชน รวมถึงส่งเสริมสิทธิในการรับรู้และเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเพื่อให้มีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เสริมสร้างการบูรณาการการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐกับองค์กรทุกภาคส่วนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ

หน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) มีหน้าที่ด้านการป้องกัน การปราบปราม การตรวจสอบ เพื่อป้องกันการไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ ซึ่งจะต้องถูกดำเนินการ ตามมาตรา 157 ที่ว่าผู้ใดเป็นเจ้าของงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหาย แก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือ ปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ โดยสำนักงาน ป.ป.ช. เน้นการดำเนินการในเรื่องที่ ชัดเจน มีหลักฐานเป็นบันทึก บันทึกแย้ง ตามคำพูดที่ว่า “เจตนา เป็นเครื่องชี้ กรรม” และในแต่ละเรื่อง มี 2 ด้าน เสมอ คือชอบกับไม่ชอบ โดยท่านวิทยากรได้ยกตัวอย่างการทุจริตในภาครัฐในรูปแบบต่างๆ เช่น การจัดซื้อ รถดับเพลิง การออกโฉนดป่าชายเลน เป็นต้น นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงการพิจารณาความผิดว่าเป็นการกระทำ ที่ผิดหรือไม่ ใน 4 ประการ

1. กฎหมายกำหนดให้กระทำได้หรือไม่ เช่น พรบ. จัดซื้อจัดจ้าง หรือกฎกระทรวงต่างๆ
2. ทำถูกขั้นตอน หรือไม่ เช่น การไม่จัดทำราคากลางในการจัดซื้อจัดจ้าง จัดซื้อจัดจ้าง กรณีพิเศษ ซึ่งราคาแพงกว่าปกติ 2 เท่า เป็นต้น
3. มีอำนาจหรือไม่ เช่น ลัดขั้นตอนในการดำเนินงาน ซึ่งมีใช้หน้าที่ของตน ซึ่งเป็นเรื่องผิดปกติ เป็นต้น
4. บิดผันกฎหมายหรือไม่ ส่วนมากเป็นการทุจริตเชิงนโยบาย เช่น การสร้างถนนไปสู่หมู่บ้าน ของตนเอง หรือญาติพี่น้อง

ทั้งนี้ท่านวิทยากรได้เน้นว่า การปฏิบัติราชการของสำนักงาน ป.ป.ช. ไม่ใช่การทำงานในลักษณะ “พระเอก” เป็นการทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง สำหรับงานด้านการป้องกัน ให้ข้อสังเกตว่าเรื่อง ทุกเรื่องที่ผ่านมาให้พิจารณา ต้องเป็นไปตามขั้นตอน ตามความถูกต้อง ถ้าเรื่องใดไม่มั่นใจ ให้พิจารณาให้ถี่ถ้วน ชล่อไว้ก่อนได้ และยังได้กล่าวถึงยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ 3 (2560 – 2564) ซึ่งเป็นกรอบทิศทางการดำเนินการของทุกภาคส่วนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและ นโยบายปราบปรามการทุจริตของรัฐบาลที่มุ่งส่งเสริมปลูกจิตสำนึกให้สังคมไทยมีวินัยและยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรมควบคู่กับการพัฒนาเครือข่ายป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างบูรณาการ โดยให้ประชาชนมี บทบาทสำคัญในกระบวนการดำเนินงานอย่างมีส่วนร่วม โปร่งใส เสมอภาคและเป็นธรรม สร้างระบบและกลไกที่มี อิสรระอย่างแท้จริงในการตรวจสอบ ควบคุม กระจาย ถ่วงดุลอำนาจควบคู่กับการพัฒนากฎหมาย กฎระเบียบ ตลอดจนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ระบบข้อมูลสารสนเทศ รวมทั้งพัฒนาและเผยแพร่องค์ความรู้ด้านการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต อย่างมีจรรยาบรรณและต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมในด้านการต่อต้านการทุจริตต่างๆ เช่น การจัดวันต่อต้านการทุจริตสากล ซึ่งกำหนดไว้เป็นวันที่ 9 ธันวาคม ของทุกปี , การรับรู้ค่าคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต Corruption

Perception Index (CPI) ของประเทศไทย ซึ่งได้คะแนนไม่เคยเกิน 38 เต็ม 100 , การแสดงสัญลักษณ์ในการต่อต้านการทุจริต (ACT) มือขวาพับมือซ้ายวางไว้บริเวณตำแหน่งของหัวใจ , การจัดทำสัญญาคุณธรรมโดยการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนที่เข้มแข็ง มีศักยภาพ เวลา และไม่ยอมต่อการทุจริต เพื่อปกป้องผลประโยชน์ของประเทศชาติ ตัวอย่าง เช่น การพิจารณาการเขียน TOR เอื้อหรือไม่ ซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายฮั้ว หรือภาษากฎหมายเรียกรวม (อังกฤษ: collusion) คือ การตกลงกันระหว่างบุคคลสองฝ่ายหรือกว่านั้น ซึ่งบางครั้งเป็นการผิดกฎหมายหรือเป็นการลับ เพื่อจำกัดการแข่งขันอย่างเสรี โดยวิธีฉ้อฉล ชักนำให้สำคัญผิด หรือหลอกลวงเกี่ยวกับสิทธิตามกฎหมาย หรือเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ซึ่งกฎหมายห้ามไว้ โดยวิธีฉ้อฉลหรืออาศัยความได้เปรียบโดยไม่เป็นธรรม มักปรากฏในระหว่างกลุ่มองค์กรหรือบุคคลเมื่อแบ่งส่วนตลาด กำหนดราคา จำกัดการผลิต หรือจำกัดโอกาสวิธีฮั้วอาจรวมถึง การกำหนดค่าแรง การชักค่าจ้างไว้ หรือการแถลงเท็จซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างผู้ฮั้วทั้งหลาย และเป็นไปตาม ป.พ.พ. มาตรา 149 นิติกรรม ที่กล่าวถึง

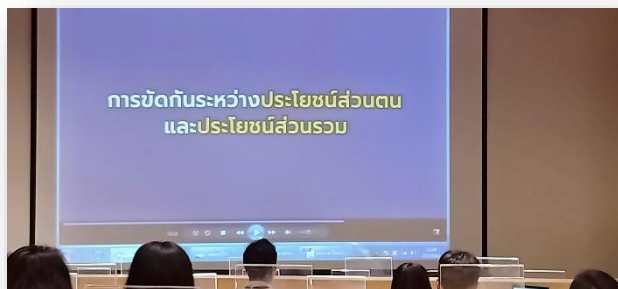
1. เป็นการกระทำของบุคคลโดยการแสดงเจตนา
2. เป็นการกระทำโดยชอบด้วยกฎหมาย
3. เป็นการกระทำด้วยใจสมัคร
4. เป็นการกระทำโดยมุ่งผูกนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคล
5. มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการเคลื่อนไหวซึ่งสิทธิ (เพื่อจะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน หรือระงับซึ่งสิทธิ)

และบทลงโทษใน ป.พ.พ. มาตรา 149 ในความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ฐานเรียกรับสินบน ซึ่งมีโทษจำคุกตั้งแต่ 5-20 ปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ 2,000-40,000 บาท หรือประหารชีวิต

ผลประโยชน์ทับซ้อน

เนื่องจากปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันที่เกิดขึ้นในระบบราชการยุคปัจจุบันส่วนหนึ่งเกิดจากผลประโยชน์ขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวกับผลประโยชน์ส่วนรวม ซึ่งการดำรงตำแหน่งของเจ้าหน้าที่รัฐหรือที่เราเรียกกันว่า “ผลประโยชน์ทับซ้อน” จึงถือได้ว่าปัญหาการมีผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นการทุจริตคอร์รัปชันประเภทหนึ่ง เพราะเป็นการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนบุคคลโดยการละเมิดต่อกฎหมาย หรือจริยธรรม ด้วยการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ไปแทรกแซงการใช้ดุลพินิจในการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่รัฐ จนทำให้เกิดการละทิ้งคุณธรรม จริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่สาธารณะขาดความเป็นอิสระ ความเป็นกลาง และความเป็นธรรมจนส่งผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะของส่วนรวม และทำให้ประโยชน์หลักขององค์กร หน่วยงาน สถาบันและสังคมต้องสูญเสียไป ไม่ว่าจะเป็นผลประโยชน์ทางการเงินและทรัพยากรต่างๆ คุณภาพการให้บริการ ความเป็นธรรมในสังคมรวมถึงคุณค่าอื่นๆ ด้วย

ประเด็นสำคัญของการเกิดผลประโยชน์ทับซ้อน คือการที่เจ้าหน้าที่แยกไม่ออกว่าอะไรเป็นส่วนของตัวเอง อะไรเป็นส่วนรวม สิ่งที่เราใช้นั้น ประโยชน์ใครได้รับ เช่น การนำรถหลวงไปใช้ส่วนตัว การทุจริตด้านเวลา ปัจจุบันมีการตรวจสอบเข้มข้นขึ้นเรื่อยๆ เพราะเป็นความผิดอาญา ทั้งจำทั้งปรับ ในประเด็นต่างๆ ดังนี้

รูปแบบของผลประโยชน์ทับซ้อน แบ่งออกเป็น 7 รูปแบบ ได้แก่

1. การรับผลประโยชน์ต่างๆ (Accepting benefits) คือการรับสินบน หรือรับของขวัญหรือผลประโยชน์ในรูปแบบอื่นๆ ที่ไม่เหมาะสมและมีผลต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เช่น หน่วยงานราชการรับเงินบริจาคสร้างสำนักงานจากนักธุรกิจหรือบริษัทธุรกิจที่เป็นคู่สัญญากับหน่วยงาน การใช้งบประมาณ ของรัฐเพื่อจัดซื้อจัดจ้าง แล้วเจ้าหน้าที่ได้รับของแถมหรือผลประโยชน์อื่นตอบแทน

2. การทำธุรกิจกับตัวเอง (Self-dealing) หรือเป็นคู่สัญญา (Contracts) หมายถึง สถานการณ์ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับหน่วยงานที่ตนสังกัด เช่น การใช้ตำแหน่งหน้าที่ที่ทำให้หน่วยงานทำสัญญาซื้อสินค้าจากบริษัทของตนเองหรือจ้างบริษัทของตนเองเป็นที่ปรึกษา หรือซื้อที่ดิน ของตนเองในการจัดสร้างสำนักงาน

3. การทำงานหลังจากออกจากตำแหน่งสาธารณะหรือหลังเกษียณ (Post-employment) หมายถึง การที่บุคลากรออกจากหน่วยงานของรัฐ และไปทำงานในบริษัทเอกชนที่ดำเนินธุรกิจประเภทเดียวกับ ที่ตนเองเคยมีอำนาจควบคุม กำกับ ดูแล

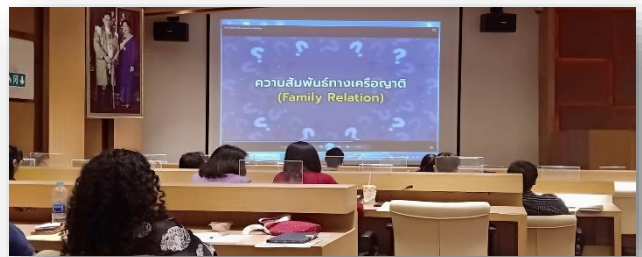
4. การทำงานพิเศษ (Outside employment or moonlighting) เช่น เจ้าหน้าที่ของรัฐตั้งบริษัท ดำเนินธุรกิจที่เป็นการแข่งขันกับหน่วยงานหรือองค์กรสาธารณะที่ตนสังกัด หรือการรับจ้างเป็นที่ปรึกษาโครงการโดยอาศัยตำแหน่งในราชการสร้างความน่าเชื่อถือว่าโครงการของผู้ว่าจ้างจะไม่มีปัญหาติดขัด ในการพิจารณาจากหน่วยงานที่ตนสังกัดอยู่

5. การรับรู้ข้อมูลภายใน (Inside information) หมายถึง สถานการณ์ที่ผู้ดำรงตำแหน่งสาธารณะ ใช้ประโยชน์จากการรู้ข้อมูลภายในเพื่อประโยชน์ของตนเอง เช่น ทราบว่าจะมีการตัดถนนไปตรงไหนก็รีบไปซื้อที่ดิน

โดยใส่ชื่อภรรยา หรือทราบว่าจะมีการซื้อที่ดินเพื่อทำโครงการของรัฐก็รีบไปซื้อที่ดินเพื่อเก็งกำไรและขายให้กับรัฐ ในราคาที่สูงขึ้น

6. การใช้บุคลากร ทรัพย์สินของหน่วยงาน เพื่อประโยชน์ของธุรกิจส่วนตัว (Using your employer's property for private advantage) เช่น การนำเครื่องใช้สำนักงานต่างๆกลับไปใช้ที่บ้าน การนำรถยนต์ในราชการไปใช้เพื่องานส่วนตัว

7. การนำโครงการสาธารณะลงในเขตเลือกตั้งเพื่อประโยชน์ในทางการเมือง (Pork-belling) เช่น การที่รัฐมนตรีอนุมัติโครงการของกระทรวงไปลงในพื้นที่หรือบ้านเกิดของตนเอง หรือการใช้งบประมาณสาธารณะเพื่อการหาเสียงเลือกตั้ง

จากรูปแบบประเภทต่างๆ ของปัญหาความขัดแย้งกันในประโยชน์ส่วนตัวและประโยชน์ส่วนรวม จะเห็นว่าโอกาสความเป็นไปได้ที่จะเกิดปัญหามีสูงมากเพราะปัญหาดังกล่าวมีขอบเขตครอบคลุมพฤติกรรมที่เข้าข่าย ความขัดแย้งอย่างกว้างขวาง ดังนั้นกลไกหรือเครื่องมือส่วนใหญ่ที่ใช้ในการจัดการกับปัญหาความขัดแย้งของ ผลประโยชน์ส่วนตัวกับผลประโยชน์ส่วนรวม คือ การมีหลักคุณธรรมและจริยธรรม ในการทำงานของบุคคลสาธารณะ รวมถึงการมีกฎหมายที่สามารถครอบคลุมถึงการกระทำผิดเกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อนทุกรูปแบบ

ตัวอย่าง การเปิดรับสมัครราชการของสำนักงาน ป.ป.ช. ถ้าผู้สมัครนำเอกสารการสมัครงานใส่ในซองครุฑมาสมัคร จะไม่ได้รับการพิจารณาตั้งแต่แรก หรือการติดป้ายชื่อในสิ่งของของทางราชการ ในสวนสาธารณะ หรือการฝากญาติเข้าทำงานในส่วนราชการเดิมที่ตนเคยทำงานอยู่ โดยมีการปรับเปลี่ยนการ ปฏิบัติงาน เช่น การประมูลป้ายทะเบียนรถ และที่สำคัญคือการเปลี่ยนแปลงพื้นฐานแนวคิดหรือกรอบความคิด Mind Set จากข้างในของเจ้าหน้าที่ และตามมาตรา 103 ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์ อื่นใดจากบุคคล นอกเหนือจากทรัพย์สินหรือประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมาย หรือกฎ ข้อบังคับที่ออกโดยอาศัย อำนาจตาม บทบัญญัติแห่งกฎหมาย เว้นแต่การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยา ตามหลักเกณฑ์ และ จำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด บทบัญญัติในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์ อื่นใดของผู้ซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมาแล้วยังไม่ถึงสองปีด้วยโดยอนุโลม มาตรา ๑๒๒ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๑๐๐ มาตรา ๑๐๑ หรือมาตรา ๑๐๓ ต้อง ระวังโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่

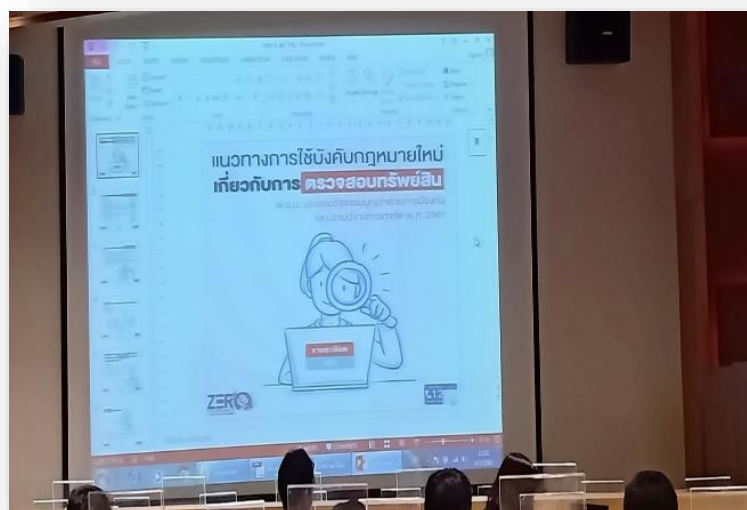

เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และตามที่เคยได้รับข้อมูลว่าไม่สามารถรับได้ ถ้าเกิน 3,000 บาท แต่ความเป็นจริงจะรับไม่ได้เลยตั้งแต่บาทแรก

การเปิดเผยบัญชีทรัพย์สิน

การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เป็นมาตรการหนึ่งในการตรวจสอบป้องกันการฉ้อราษฎร์บังหลวง โดยกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต้องยื่นแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีขึ้นทุกครั้งที่ได้รับตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่ง

และเมื่อช่วงปลายเดือนกรกฎาคม 2561 ที่ผ่านมา มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 (พ.ร.ป. ป.ป.ช.) หนึ่งในประเด็นที่เป็นที่พูดถึงมากที่สุดคือ บทบัญญัติที่กำหนดให้ ‘เจ้าหน้าที่ของรัฐ’ ต้องเตรียมยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อหน่วยงานที่ตนเองสังกัด ซึ่งต่างจาก พ.ร.ป. ป.ป.ช. ฉบับก่อนหน้านี ที่กำหนดหน้าที่ดังกล่าวไว้เฉพาะผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐระดับสูงเท่านั้น และโทษของการไม่ยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน มีข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริง คือ พ้นจากตำแหน่งหรือถูกตัดสิทธิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นเวลา 5 ปี ส่วนผู้ที่มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติจะถูกดำเนินคดีโดยให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้นตกเป็นของแผ่นดิน ตลอดจนสำนักงาน ป.ป.ช. มีการให้สินบนนำจับถึง 15% ของมูลค่าทรัพย์สินที่ถูกยึดตกเป็นของแผ่นดิน แต่ไม่เกินร้อยล้าน

ระบบการแสดงรายได้และทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ระบบการแสดงรายได้และทรัพย์สิน (Income and Asset Disclosure: IAD) ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นมาตรการหนึ่งในการป้องกันการคอร์รัปชัน เพราะผลประโยชน์ที่ได้จากการทุจริตมักถูกแปลงเป็นทรัพย์สินไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง การปิดบังซ่อนเร้นทรัพย์สินที่ได้มาจากการคอร์รัปชันนั้นมีต้นทุน ยังมีทรัพย์สินที่ได้จากการทุจริตมาก ต้นทุนดังกล่าวก็ยิ่งเพิ่มสูงขึ้นเป็นเงาตามตัว และทำให้เสี่ยงต่อการถูกตรวจสอบมากขึ้นด้วยเหตุนี้ระบบดังกล่าวจึงเป็นกลไกสำคัญที่นานาประเทศใช้เพื่อตรวจสอบการคอร์รัปชันของผู้มีอำนาจในภาครัฐ ผ่านการติดตามตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงการถือครองทรัพย์สินของนักการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อการตรวจสอบความร่ำรวยผิดปกติ (illicit enrichment) นอกจากนี้ ในหลายประเทศยังใช้ระบบดังกล่าวเพื่อช่วยป้องกันการเกิดผลประโยชน์ทับซ้อน (conflict of interest) ของเจ้าหน้าที่ของรัฐได้อีกด้วย ในกรณีของไทยนั้น การแสดงรายได้และทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ใช่เรื่องใหม่ เนื่องจากมีการออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับระบบการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐตั้งแต่ปี 2524 แล้ว ที่ผ่านมา การแสดงรายได้และทรัพย์สินเป็นที่มาของข่าวสำคัญจำนวนไม่น้อย ตั้งแต่กรณีทุจริตจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ของกระทรวงสาธารณสุข กรณี 'โจรขึ้นบ้าน' ของนายสุพจน์ ทรัพย์ล้อม อดีตปลัดกระทรวงคมนาคม อย่างไรก็ตาม พ.ร.บ. ป.ป.ช. ที่เพิ่งประกาศใช้เมื่อเดือนกรกฎาคม 2561 ที่ผ่านมากำลังจะเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญ เพราะนอกจากจะกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐระดับสูงต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว กฎหมายดังกล่าวยังระบุว่า 'เจ้าหน้าที่ของรัฐ' ทั้งหมดที่เหลือ ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินฯ ต่อหน่วยงานที่ตนสังกัดทางอิเล็กทรอนิกส์ ด้วย และสำหรับสถาบันอุดมศึกษา กรณีของนายกสภา กรรมการสภา ผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา 104 ให้ตัดออก ทั้งนี้การยื่นบัญชีทรัพย์สินต้องกระทำภายใน 60 วัน โดยสำนักงาน ป.ป.ช. จะมีหนังสือแจ้งให้ทราบ

นอกจากนี้การใช้มาตรการทางกฎหมายการปลูกฝังค่านิยมคุณธรรมจริยธรรมและจิตสำนึกในการรักษาศักดิ์ศรีของความเป็นข้าราชการและความซื่อสัตย์สุจริตควบคู่กับการบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ เพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับอย่างเคร่งครัด ยกเลิกหรือแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่ไม่จำเป็น สร้างภาระแก่ประชาชนเกินควร หรือเปิดช่องโอกาสการทุจริต เช่น ระเบียบการจัดซื้อจัดจ้าง การอนุญาต อนุมัติ และการขอรับบริการจากรัฐ ซึ่งมีขั้นตอนยืดเยื้อใช้เวลานาน ซ้ำซ้อนและเสียค่าใช้จ่ายทั้งของภาครัฐและประชาชน ประกอบกับยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ 3 (2560 – 2564) ซึ่งเป็นกรอบทิศทางการดำเนินการของทุกภาคส่วนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและนโยบายปราบปรามการทุจริตของรัฐบาลที่มุ่งส่งเสริมปลูกจิตสำนึกให้สังคมไทยมีวินัยและยึดมั่นในคุณธรรมจริยธรรมควบคู่กับการพัฒนาเครือข่ายป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างบูรณาการโดยให้ประชาชนมีบทบาทสำคัญในกระบวนการดำเนินงานอย่างมีส่วนร่วม โปร่งใส เสมอภาคและเป็นธรรม สร้างระบบและกลไกที่มีอิสระอย่างแท้จริงในการตรวจสอบ ควบคุม กระจาย ถ่วงดุลอำนาจควบคู่กับการพัฒนา

กฎหมายกฏระเบียบ ตลอดจนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ระบบข้อมูลสารสนเทศรวมทั้งพัฒนาและเผยแพร่
องค์ความรู้ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต อย่างมีจรรยาบรรณและต่อเนื่อง
สามารถสืบค้นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ได้ที่ :

ลิงค์ถ่ายทอดสด

ลิงค์เอกสาร

*****